

Hes. *Op.* 202-212, 320-326, 493-499

- νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς·
ὦδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
ὔβρι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
ἦ δ' ἐλεόν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι, 205
μύρετο· τὴν ὃ γ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπεν·
“δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·
τῆ δ' εἷς ἦ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·
δεῖπνον δ', αἶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι ἠὲ μεθήσω.
ἄφρων δ', ὅς κ' ἐθέλη πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν· 210
νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει”·
ὥς ἔφατ' ὠκυπέτης ἴρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.
[...]
- χρήματα δ' οὐχ ἀρπακτά, θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω· 320
εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίη μέγαν ὄλβον ἔληται,
ἦ ὃ γ' ἀπὸ γλώσσης ληίσσεται, οἷά τε πολλὰ
γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάσῃ,
ῥεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοί, μινύθουσι δέ οἶκον 325
ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
[...]
- πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέσχην
ᾧρη χειμερῆη, ὅποτε κρύος ἀνέρα ἔργων
ἰσχάνει, ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνήρ μέγα οἶκον ὀφέλλοι, 495
μὴ σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
σὺν πενίῃ, λεπτῆ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃς.
πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνήρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμωνων,
χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.